

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 530/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne a jeho uzneseniami sp. zn. 17 Co 1180/2014 zo 14. januára 2015 (Rvp 10540/2015), sp. zn. 17 Co 429/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 10541/2015), sp. zn. 6 Co 74/2015 zo 4. februára 2015 (Rvp 10542/2015), sp. zn. 8 Co 26/2013 z 23. júla 2014 (Rvp 10543/2015), sp. zn. 5 Co 136/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 10544/2015), sp. zn. 5 Co 622/2014 z 3. septembra 2014 (Rvp 10545/2015), sp. zn. 5 Co 869/2014 z 21. januára 2015 (Rvp 10546/2015), sp. zn. 5 Co 101/2014 z 3. septembra 2014 (Rvp 10547/2015), sp. zn. 17 Co 1058/2013 z 12. novembra 2014 (Rvp 10548/2015), sp. zn. 19 Co 153/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 10549/2015), sp. zn. 5 Co 78/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 10550/2015), sp. zn. 6 Co 472/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 10551/2015), sp. zn. 17 Co 150/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 10552/2015), sp. zn. 17 Co 1056/2013 z 30. septembra 2014 (Rvp 10553/2015), sp. zn. 17 Co 120/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 10554/2015) a sp. zn. 6 Co 122/2014 z 22. júla 2014 (Rvp 10555/2015) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami Rvp 10540/2015, Rvp 10541/2015, Rvp 10542/2015, Rvp 10543/2015, Rvp 10544/2015, Rvp 10545/2015, Rvp 10546/2015, Rvp 10547/2015, Rvp 10548/2015, Rvp 10549/2015, Rvp 10550/2015, Rvp 10551/2015, Rvp 10552/2015, Rvp 10553/2015, Rvp 10554/2015 a Rvp 10555/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 530/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 14. júla 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobcu v právnych veciach vedených Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, Okresným súdom Prievidza, Okresným súdom Trenčín a Okresným súdom Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresné súdy“), ktorých predmetom je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom okresných súdov

v exekučných konaniach, v ktorých sťažovateľka vystupovala ako oprávnená a v ktorých sú okresné sudy zároveň tými orgánmi súdnej moci, ktoré sťažovateľke ňou požadovanú náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobili. Skutočnosti deklarované sťažovateľkou v jej jednotlivých žalobných návrhoch doručených okresným súdom a vychádzajúce z jej nesúhlasu spočívajúceho predovšetkým v tom, že sudy, ktoré škodu spôsobili, by mali rozhodovať o jej náhrade, tieto vyhodnotili ako námietky zaujatosti podané proti jednotlivým sudcom zaradeným na tieto sudy a v ďalšom postupe rozhodli o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za vznesené námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Podľa názoru sťažovateľky napadnuté rozhodnutia krajského súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení jej návrhov predostretých v podaných žalobách ako námietok zaujatosti, hoci tieto podania neboli dostatočne určité a nespĺňali náležitosti námietky zaujatosti upravené v zmysle dikcie ustanovenia § 15a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“).

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti

o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku. V zmysle ustanovenia § 166 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností, ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom, a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v okolnostiach jej predmetných právnych vecí o posúdení jej návrhov predostretých v žalobách podaných podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [(v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov predovšetkým pri postupe podľa § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov)], ako aj námietok zaujatosti a táto skutočnosť bola podstatnou pre následné vyrubenie súdneho poplatku vo výške 66 € za podanú námietku/námietky zaujatosti. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 307/2014, I. ÚS 308/2014, I. ÚS 309/2014, I. ÚS 310/2014, I. ÚS 435/2014, I. ÚS 439/2014, I. ÚS 441/2014, I. ÚS 516/2014, I. ÚS 744/2014, I. ÚS 800/2014, II. ÚS 61/2014, II. ÚS 273/2014, II. ÚS 295/2014, II. ÚS 461/2014, II. ÚS 462/2014, II. ÚS 463/2014, II. ÚS 467/2014, II. ÚS 468/2014, II. ÚS 488/2014, II. ÚS 646/2014, II. ÚS 700/2014, II. ÚS 732/2014, II. ÚS 882/2014, III. ÚS 496/2014, III. ÚS 497/2014, IV. ÚS 498/2014, III. ÚS 482/2014, III. ÚS 483/2014, III. ÚS 484/2014, III. ÚS 506/2014, III. ÚS 508/2014, III. ÚS 509/2014, III. ÚS 604/2014, IV. ÚS 219/2014, IV. ÚS 220/2014, IV. ÚS 236/2014, IV. ÚS 237/2014, IV. ÚS 239/2014, IV. ÚS 240/2014, IV. ÚS 241/2014, IV. ÚS 242/2014,

IV. ÚS 243/2014, IV. ÚS 244/2014, IV. ÚS 245/2014...), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016